

België
P.B.
Brussel X
BC6060

P307369

maandelijks magazine
mei 2004 - *EUROPA*bericht n°285

*EUROPA*bericht

• **in het voetlicht**

Neen aan het terrorisme !

Busquin :

over de angst voor de uitbreiding

Internet :

Europa voor internauten

**Vrij verkeer van personen :
nog makkelijker**

Beste lezer,

Het is zover, vanaf nu verenigt de Europese Unie vijftientig landen. In ons vorige nummer blikten we al vooruit op deze gebeurtenis. Deze keer gaan we dieper in op de strijd tegen het terrorisme op Europees niveau. Zoals u zal merken is het een domein dat volop in de steigers staat. Nauwelijks tien jaar geleden beslisten de leden van de Unie om rond terrorisme en veiligheid samen te werken. Het is een belangrijke uitdaging voor de toekomst. / blz. 2,3,4

Op blz. 5 bekijken we wat de steden doen om de veiligheid van hun burgers te verhogen.

We hadden een lang gesprek met Commissaris Busquin waarin die onder meer dieper ingaat op heel wat mensen hun angst voor de uitbreiding van de Unie. / blz. 6,7,8

Gewoontegetrouw krijgt u ook deze keer weer de volledige Europese actualiteit in een notendop in Europa in kroniek op / blz. 9,10,11

Wie op de hoogte wil blijven van de Europese actualiteit luistert naar de radio, kijkt televisie, leest de kranten en uiteraard Europabericht. Toch is het internet de allerbelangrijkste informatiebron over de Europese Unie, haar instellingen, de agentschappen... Daarom wijden we in dit nummer drie pagina's aan enkele interessante websites die de moeite van een bezoek zeker waard zijn. / blz. 12,13, 14

Er is zopas een nieuwe richtlijn goedgekeurd die het vrije verkeer van personen - en in het bijzonder het verblijf in een andere lidstaat - vergemakkelijkt. Meer informatie daarover vindt u op / blz. 15

De Europese Unie en het Europees Ruimteagentschap ESA bundelden de krachten en ontwierpen het GMES-programma. Dat zorgt er onder meer voor dat satellieten op een efficiëntere manier milieuaanmeldingen kunnen doen. De testfase is afgelopen. Hoe die verliep, leest u op / blz. 16

Op blz. 17 stellen we u het Europese Interreg-fonds voor dat de samenwerking tussen regio's en over grenzen heen wil stimuleren.

In onze boekenrubriek op blz. 18 en 19 stellen we u twee boeken voor. We besluiten met een gesprek met Stefaan De Rynck. Hij is woordvoerder en stelt u zijn functie voor.

Alvast veel leesplezier.

Alain Crespinet

De aanslagen van 11 maart in Madrid schokten Europa en iedereen leefde mee met het Spaanse volk. "De strijd tegen het terrorisme is één van de topprioriteiten van de Unie", zo verklaarden heel wat politici. Er werden ronkende verklaringen afgelegd, vergaderingen belegd, voorstellen geformuleerd... Op de Europese Top van staatshoofden en regeringsleiders einde maart - die

eigenlijk in het teken stond van de economische hervormingen maar omwille van de omstandigheden vooral over terrorisme ging - werd een aantal concrete beslissingen

© isopress

genomen. Zo krijgt de Unie er een "Mijnheer anti-terrorisme" bij. Deze EU-coördinator voor terreurbestrijding zal er onder meer op toezien dat er "een efficiënte en systematische samenwerking bestaat tussen de politie-, veiligheids- en inlichtingendiensten". Elf maart werd ook uitgeroepen tot Europese dag ter herdenking van de slachtoffers van het terrorisme.

In een memorandum van 18 maart 2004 somt de Commissie de reeds genomen en voorgestelde anti-terrorisemaatregelen op. Daarin lezen we dat "het volgens de Commissie onnodig is om nieuwe wetgevende initiatieven te nemen of nieuwe instellingen op te richten". Ten eerste, zo stelt de Commissie, "omdat het grootste deel van het wettelijke en institutionele kader al voorgesteld/goedgekeurd is", vooral in de nadagen van 11 september. Het is aan de lidstaten om de regels te implementeren en gedane voorstellen goed te keuren. De Commissie haalt onder meer het voorbeeld aan van het Europese aanhoudingsmandaat (zie verder) dat nog steeds niet in alle lidstaten is omgezet in nationale rechtsregels, net zo min als het kaderbesluit over de strijd tegen het terrorisme (zie verder) en het besluit over politie en gerechtelijke

De Unie heeft zijn “mijnheer anti-terrorisme”

71 % van de EU-burgers is van mening dat terrorisme en misdaadbestrijding aangepakt moeten worden op Europees niveau. Zulke samenwerking bestaat, hoewel velen vinden dat het allemaal erg moeizaam verloopt. Daar staat tegenover dat het nauwelijks tien jaar geleden is dat de fundamenten voor dergelijke gecoördineerde politiek werden gegoten.

samenwerking in de strijd tegen het terrorisme. Tijdens de Europese Top beloofden alle landen plechtig om het niet alleen meer bij mooie woorden te laten en de goedgekeurde anti-terrorisemaatregelen ook te concretiseren.

Schengen

De samenwerking tussen de lidstaten op het vlak van justitie en binnenlandse zaken werd voor het eerst opgenomen in het Verdrag van Maastricht, dat van kracht werd in 1993, zo'n tien jaar geleden. Maar reeds lang daarvoor kwamen de ministers van Binnenlandse zaken van de lidstaten van de Unie bijeen – zij het op informele wijze – om problemen rond veiligheid te bespreken en hun beleid beter op elkaar af te stemmen. Dat gebeurde al in de jaren zeventig onder druk van terroristische activiteiten van onder meer het Ierse Republikeinse Leger (IRA), de Rote Armee Fraktion (RAF) en Baader-Meinhoff. De terroristische aanslag op de Olympische Spelen van september 1972 in Duitsland, waarbij zeventien doden en vele gewonden vielen, deed velen beseffen dat terrorisme niet aan landsgrenzen is gebonden en dat een grensoverschrijdende samenwerking nodig is om het te bestrijden. In 1975 zag de TREVI-werkgroep het levenslicht, waarbij de lidstaten informatie en ervaringen uitwisselden om de criminaliteit beter te kunnen bestrijden.

Grote vooruitgang kwam er in 1985 met de ondertekening van het zogenaamde Schengenakkoord, dat de politieke basis legt voor het vrije verkeer van personen. Met het

verdwijnen van de binnengrenzen van de Unie – en dus het wegvallen van de douanecontroles – werkten de lidstaten bijkomende of “compenserende” maatregelen uit. Doel daarvan was de coördinatie tussen de politie- en douanediens- ten en justitie te verbeteren en de nodige maatregelen te nemen om terrorisme en georganiseerde misdaad te bestrijden.

Communautair

Bij de ondertekening van het Verdrag van Maastricht werd voor het eerst erkend dat de samenwerking op het vlak van justitie en binnenlandse zaken van “communautair belang” is. Toch zou de samenwerking tussen de lidstaten gebeuren via de intergouvernementele methode – wat onder meer betekent dat beslissingen unaniem worden genomen.

En dat was natuurlijk een zwakte. Lidstaten waren immers niet geneigd zonder meer hun bevoegdheden in deze belangrijke domeinen af te staan. Bovendien heerste er behoorlijk wat wantrouwen tussen de lidstaten. Ze hadden niet zomaar zin om de door hun inlichtingen- en politiediensten bijeengesprokkelde informatie met

andere lidstaten te delen. Het is één van de grote hindernissen waarvoor tot op heden nog geen antwoord is gevonden.

Ruimte

In het Verdrag van Amsterdam introduceerden de lidstaten een nieuw begrip: de “Europese ruimte voor vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid”. Bedoeling van

© isopress

zulke “ruimte” is een soort eenheid over de landsgrenzen heen te creëren. Bepaalde administratieve en rechtsregels zijn niet enkel van toepassing binnen de landsgrenzen van een lidstaat, maar over de hele “ruimte” van de Unie. Tijdens de Europese Raad in Tampere (1999) kreeg deze notie concrete vorm in onder meer de wederzijdse erkenning van juridische beslissingen. Dat betekende dat rechterlijke beslissingen en vonnissen in de gehele Unie in acht moesten worden genomen en uitgevoerd. Het Europees aanhoudingsmandaat is daarvan een belangrijke toepassing. Het houdt onder meer in dat een land een vervolgd persoon uitlevert aan het land waar die de misdaad pleegde, wanneer dat land daarom vraagt. Of de misdaad ook strafbaar is in het gastland doet niet meer ter zake. Ook is het niet langer de regering van het gastland die beslist of er wordt

**Terrorisme is
niet aan
landsgrenzen
gebonden**

Europol

uitgeleverd. Alleen de gerechtelijke overheden zijn daarvoor bevoegd, waardoor de uitleveringsprocedures fel zijn ingekort.

Lijst

Een andere belangrijke beslissing die in Tampere werd genomen, was de harmonisatie van het strafrecht in bepaalde domeinen. Eén daarvan is de strijd tegen

het terrorisme. De wetgevende initiatieven werden in een recordtempo goedgekeurd na de aanslagen van 11 september in New-York. De lidstaten legden in een kaderbesluit gezamenlijk een lijst aan van daden die gekwalificeerd kunnen worden als terroristisch indien ze bepaalde doelen

- destabilisering van de structuren van een land, intimidatie van een volk...
- nastreven. Het is een moeilijke evenwichtsoefening geworden tussen het efficiënt strijden tegen terrorisme en het respect voor de vrijheden en fundamentele rechten van de burgers om bijvoorbeeld te betogen of actie te voeren in het kader van de vredesbeweging, de vakbonden...

Een derde belangrijke poot van Tampere is de verdere uitbouw van netwerken tussen de landen. Het gaat dan om de samenwerking tussen de nationale gerechtelijke en politieke instanties. Het meest gekende is ongetwijfeld Europol (zie verder). Een tweede niveau is de gerechtelijke samenwerking met onder meer Eurojust, dat in 2002 het levenslicht zag. Eurojust heeft als opdracht de coördinatie op het gebied van de vervolging van grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit te verbeteren en het speelt een rol bij de ondersteuning van strafrechtelijke onderzoeken door de lidstaten.

Annemie Deckx

Een Europese opsporingsdienst naar het model van het Amerikaanse FBI, dat was wat de toenmalige Duitse kanselier Helmut Kohl voorstelde in 1991. Zo niet zou het Europa zonder grenzen een paradijs voor criminelen worden. Uiteindelijk kwam Europol uit de bus, een Europese politiedienst en een compromis, want niet alle landen liepen warm voor een doorgedreven samenwerking op politieel gebied.

© isopress

De oprichting van deze politiedienst liep niet van een leien dakje en pas in 1999 – acht jaar later – trad de overeenkomst die nodig was om de strijd tegen de georganiseerde misdaad op Europees niveau aan te pakken in werking.

Europol is een intergouvernementele organisatie die kantoor houdt in Den Haag en beschikt over een budget van om en bij de 50 miljoen euro per jaar. In elke lidstaat bevindt zich een zogenaamde Europol National Unit, een nationaal informatieknooppunt dat inlichtingen ontvangt van de politiediensten van het eigen land. Die worden dan doorgestuurd naar Europol.

Europol was oorspronkelijk opgestart als een Europese drugseenheid (European Drug Unit, EDU) en belast met de informatieverwerking in het kader van de strijd tegen de illegale drughandel. Daar kwamen andere opdrachten bij, een beetje afhankelijk van de actualiteit. Toen in België de zaak Dutroux aan het licht kwam, moest Europol zich eveneens met mensenhandel gaan bezighouden. Ook de smokkel van voertuigen en nucleair materiaal behoort tot

het bevoegdheidsdomein van de Europese politiedienst. Sinds 2000 houdt ze zich tevens bezig met internationaal terrorisme en georganiseerde criminaliteit.

De aanvankelijk beperkte rol van Europol werd aanzienlijk uitgebreid op de speciale Europese Raad over politie-, justitie- en asielbeleid in het Finse Tampere. *“De rol van Europol moet worden versterkt doordat het operationele gegevens van de lidstaten ontvangt en gemachtigd wordt om de lidstaten te verzoeken een onderzoek in te stellen, uit te voeren of te coördineren, dan wel gezamenlijke onderzoekssteams op*

Toen in België de zaak Dutroux aan het licht kwam, moest Europol zich met mensenhandel gaan bezighouden

bepaalde gebieden van de criminaliteit in te schakelen (...).” Europol kan operationele analyses uitvoeren ter ondersteuning van onderzoeken in de lidstaten en het kan aan de lidstaten vragen om

politieke en gerechtelijke onderzoeken op te starten.

Om de gegevensuitwisseling tussen de lidstaten mogelijk te maken is er het Europol Information System. Dat is een gegevensbank waarop de lidstaten zelf informatie zetten die ze willen delen met andere landen. Het systeem is echter nog niet helemaal operationeel.

ADE

Website :
www.europol.eu.int

Steden tegen terrorisme

De aanslagen van 11 maart toonden nog maar eens aan dat het vooral de steden zijn die worden getroffen door het terrorisme. Een Europees forum, waaraan 300 lokale overheden meedoen, behandelt het thema van de stedelijke veiligheid.

willen het hebben over "veiligheid in vrijheid". Orde brengen, partnerschappen opzetten, aan preventie doen (niet alleen bij jongeren maar ook bij recidivisten)... Veiligheid is een essentieel element in de duurzame ontwikkeling."

Veiligheid is een erg complex thema. Uitwisselingen, confrontaties, gezamenlijke projecten uitwerken, studiereizen organiseren zijn

© isopress

De media hebben vooral aandacht voor acties die door nationale of Europese overheden worden ondernomen, zoals bijvoorbeeld de benoeming van een "mijnheer anti-terrorisme". Dat werd de Nederlander Gijs De Vries. Maar ook op het niveau van de stedelijke overheden worden veiligheidsinitiatieven genomen. Zo is er het Europees Forum voor stedelijke veiligheid (European Forum for Urban safety, EFUS) waarin de burgemeesters van steden zetelen. Zij willen dat het belang van hun rol in de veiligheidspolitiek ook op Europees niveau wordt erkend. De ruimte voor vrijheid, veiligheid en gerechtigheid kan alleen worden gerealiseerd als de steden daarbij betrokken zijn.

Na de aanslagen in Madrid beslisten de burgemeesters om, met de hulp van de Raad van Europa, een observatorium voor veiligheid in Europa op te richten. Vijfenveertig landen doen daaraan mee. De strijd tegen en de gevolgen van terrorisme, slachtofferhulp, de banden met Europol; het zijn allemaal thema's die aan bod komen. Een internationale conferentie hierover vindt plaats op 11 mei in Brussel.

Het Forum dat de spil uitmaakt van het stedelijke initiatief is een niet-gouvernementele organisatie die in 1987 werd opgericht door Gilbert Bonnemaïson - Fransman, volksvertegenwoordiger en burgemeester. Vandaag doen 300 overheden van over heel Europa mee. De organisatie is gespecialiseerd in

vragen rond stedelijke veiligheid en preventie. Het is het grootste netwerk dat zich vandaag bezighoudt met deze problematiek.

Sinds het laatste congres in november 2003 in Rome, wordt het voorzitterschap waargenomen door Freddy Thielemans, burgemeester van Brussel. Het uitvoerend comité bestaat uit 21 steden. Verschillende Belgische steden zijn actieve leden binnen het netwerk. De organisatie heeft kantoren over de hele wereld en is omwille van zijn positieve rol erkend door de Verenigde Naties. In november opende de organisatie een verbindingskantoor in Brussel, in aanwezigheid van Commissaris Vittorino. Doel van dat kantoor is de rol van de lokale overheden in de strijd tegen het terrorisme bij de instellingen van de Unie te beklemtonen.

In de hoofdzetel in Parijs wordt nochtans benadrukt dat "we van de burgemeester geen sheriff willen maken.

We willen alleen doen inzien dat hij of zij een centrale figuur is naast de meer traditionele instellingen zoals politie en gerecht – met wie we overigens veel hebben samengewerkt. Preventie- en veiligheidspolitiek was in de jaren tachtig het antwoord op de beperkingen van de traditionele repressieve politiek.

Opsluiting is niet het enige antwoord op criminaliteit. Wij

activiteiten die het Forum opzet. Een gegevensbank met praktische fiches waarop gerealiseerde stadsprojecten worden beschreven, is beschikbaar voor de leden. Maar zoals blijkt uit het manifest van Napels uit 2000 willen de actieve verkozenen van het netwerk vooral de belangrijke rol die de steden en hun bewoners spelen in de strijd tegen de onveiligheid benadrukken.

Arnaud de Saint-Denis

Website: www.fesu.org

We willen van de burgemeester geen sheriff maken

Philippe Busquin: “De enige in Europa te creëren is

Waarom wijdt u de terughoudendheid van heel wat Europese burgers – ook de Belgen – tegenover de uitbreiding? Is het de angst voor het onbekende?

Dat speelt zeker mee maar er is ook, meer concreet, de angst voor de delocalisatie. In de nieuwe lidstaten liggen de lonen een stuk lager. Dus leiden de mensen daaruit af dat de bedrijven zich in die oostelijke landen zullen vestigen waar de groei – en dat is natuurlijk één van de doelstellingen van de uitbreiding – veel hoger ligt dan in de oudere lidstaten. Het is vooral de delocalisatie die angst inboezemt.

Is die angst gegrond? Denkt de Commissie dat er een risico bestaat?

Gedeeltelijk. Dat is logisch: omdat de interne markt uitbreidt, breiden ook de mogelijke vestigingsplaatsen zich uit. De groei die de landen daardoor zullen genieten, zal nieuwe mogelijkheden met zich brengen. Daardoor roept men mechanismen in het leven die ervoor zorgen dat economisch minder gezonde ondernemingen hier over kop gaan en dat anderen zich in het Oosten zullen ontwikkelen. Dat is echter een normale economische beweging.

Sommigen zijn bang voor de massale toestroom van Europeanen uit het Oosten, voor de onzekerheid...

Daar geloof ik niet in, ik zou niet weten waarom. Het zijn mensen zoals wij met een grote culturele rijkdom en een eigen ontwikkeling. Ze hebben niet noodzakelijkerwijze zin om hun land te verlaten. Ze willen wel kunnen genieten van de economische groei en streven een betere levenskwaliteit na. De vrees is ongegrond. Integendeel, we keren terug naar het oorspronkelijke Europa zoals het altijd is geweest vooraleer het door oorlog werd verdeeld. Centraal-Europa is altijd een cultureel en intellectueel centrum binnen het continent geweest.

Eén mei is een historische dag. Het is de hereniging van het Europa dat gedurende zestig jaar verscheurd was. Nochtans zijn de Europese burgers niet zo enthousiast. De Commissaris voor Onderzoek gaat dieper in op de angsten van de burgers voor die uitbreiding. Daarnaast tekent hij de krijtlijnen die ervoor moeten zorgen dat het uitgebreide Europa concurrentieel blijft.

Waar zit het probleem dan? Hebben de lidstaten nagelaten om de positieve elementen van de uitbreiding aan hun bevolking mee te delen? De Commissie is daar bijzonder kritisch over, niet?

Ik vind niet dat de lidstaten blij hebben gegeven van een dynamische pedagogische aanpak. Ik zag nergens specifieke informatiecampagnes over de uitbreiding. Natuurlijk hoorde je wel het discours over het herstellen van de oorlogsschade van '40-'45, maar in de hoofden van heel wat mensen betekent dat niets.

Op een bepaald moment werd men er zich wel bewust van dat er in het oostelijke deel van Europa meer stabiliteit moest komen. Dat was vooral na de Balkancrisis. De beelden van de vluchtelingen en de tanks deden velen terugdenken aan de oorlogsperiode. Het publiek werd zich bewust

van het feit dat Europa verder moest worden opgebouwd om opnieuw vrede te hebben. Hier groeide het besef dat het gevaarlijk was om haarden van instabiliteit te hebben in onze achtertuin. Dankzij deze bewustwording kon men met de uitbreiding van start gaan. Het was voor velen de politieke rechtvaardiging.

Is het echte probleem niet dat bepaalde lidstaten weigerachtig staan tegenover een verhoging van het budget van de Unie, waardoor een succesvolle uitbreiding moeilijker wordt?

Dat is de hamvraag. We kunnen ze echter even goed stellen ten aanzien van het Europa van de

Vijftien. Vinden die dat zij de Europese waarden verder moeten ontwikkelen en de Unie financieren? Vandaag is deze vraag nog prangender nu we een derde meer burgers en territorium verkrijgen tegen slechts 5 % bruto binnenlands product (bbp). Zoiets vergt nog meer solidariteit tussen de landen en de Unie is daarvoor het beste instrument.

Toch vinden sommigen – vooral dan de nettobetalers – dat de Financiële Perspectieven die de Commissie voorstelde, te gul zijn berekend.

Dat klopt, maar sommigen zijn intussen al een beetje bijgedraaid. In elk geval zal Frankrijk zijn standpunt moeten bijstellen want anders zit het land in een compleet contradictorische positie: in heel wat domeinen van zijn beleid doet het een beroep op Europees geld, langs de andere kant willen onze zuiderburen wel dat diezelfde Unie de financiële buikriem aanspant.

De verleiding om op zichzelf terug te plooiën voel je in sommige hoofdsteden. Is het dan niet normaal dat de burgers net hetzelfde doen? En is dat alles dan geen ontkenning van Europa?

Wanneer de politiek dit soort van simplistische discours houdt, dan versterkt ze daarmee de neiging van de burgers zich op zichzelf terug te plooiën. Dat geldt niet alleen voor Europa. Wanneer men in Vlaanderen zegt dat ze beter zelf doen wat ze tot nu toe samen met anderen deden, voedt men het enge discours van het Vlaams Blok.

**Zweden
besteedt op dit
ogenblik 4,2 %
van zijn bbp
aan onderzoek**

manier om meer welvaart via kennis”

Als Commissaris voor Onderzoek was u erg tevreden met de Financiële Perspectieven van de Commissie. Waarom eigenlijk? Al jaren lang wordt de belofte om het budget onderzoek op te trekken tot drie procent van het bbp niet ingelost. Wat doet u denken dat het nu anders zal zijn?

Het belang van onderzoek en ontwikkeling werd vier jaar geleden aangekaart tijdens de Europese Raad in Lissabon. Daarvoor was het geen gesprekstema op Europees niveau. De Unie financierde wel onderzoeksprogramma's maar zonder enige visie. Het kwantitatieve criterium van drie procent werd voor het eerst genoemd in 2002 in Barcelona. Dat is nog niet zo lang geleden. We naderen die drie procent wel maar het gaat minder snel dan gehoopt. Het tempo waarmee het budget verhoogt, ligt te traag. Ander probleem is dat de kloof tussen de landen vergroot. Zweden besteedt op dit ogenblik 4,2 % van zijn bbp aan onderzoek, ook Finland zit op dat spoor. In andere landen daarentegen zien we dat het budget gelijk blijft of zelfs vermindert. Ik had daarover een kleine polemiek met de Franse overheid die haar onderzoeksbudget in 2003 terugschroefde. Het is maar een voorbeeld maar ook andere landen verhogen hun budget onvoldoende snel.

Hoe zit het met ons land?

Wij zitten aan 2,2 %, iets boven het Europese gemiddelde, met een klein verschil tussen Vlaanderen – dat aan 2,5 of 2,6 zit – en Wallonië en Brussel.

Het objectief van drie procent wordt niet in vraag gesteld?

Het is een absoluut noodzakelijke voorwaarde voor het overleven van Europa. We hebben niets anders dan dat: onze salarissen liggen erg hoog, we hebben geen demografische situatie die economische groei bevordert want onze bevolking wordt steeds ouder, we hebben geen natuurlijke rijkdommen zoals

petroleum of gas... De enige manier om meer welvaart te creëren in Europa is via onze kennis.

Verliezen we onze voorsprong in bepaalde domeinen dan verliezen we automatisch onze plaats in de wereld, onze competitiviteit, onze inkomens. De werkloosheid zal stijgen en ons Europees systeem gaat failliet. Zien we dat niet in, dan rest ons alleen het verval. We kunnen nog een tijdje op onze rente leven, zoals oude rijken, maar lang kan dat niet blijven duren. Wanneer je in een bepaald domein afhaakt, dan gaan de dingen snel. Neem het voorbeeld van Microsoft in de informatica. Waarom hebben wij geen Europees equivalent?

Wij hadden Nokia...

Dat is een mooi Europees voorbeeld. Zijn positie als wereldmarktleider dankt dat bedrijf aan het feit dat het in staat was om het GSM-protocol van de mobiele telefonie op punt te stellen. Nokia, Airbus... Wanneer Europa er in slaagt om een dynamiek teweeg te brengen in onderzoek en ontwikkeling dan staat het aan de top. Om daar te blijven moeten we onderzoek blijvend steunen net zoals innoverende bedrijven...

U nam het initiatief om intellect naar Europa te halen. Hebben we geen nood

aan een initiatief om ons intellect hier te houden.

Dat is de drie procent...

Volstaat dat?

Jawel, want zo komen er posten bij voor onderzoekers. Om ervoor te zorgen dat onderzoekers hier blijven, moeten we ze interessante jobs kunnen aanbieden. Maar we kennen ook demografische problemen. De gemiddelde leeftijd van de Europese onderzoeker ligt hoger dan die van de gemiddelde Europeaan. Heel wat functies worden bekleed door vijftigers of nog oudere mensen. Daardoor zijn er te weinig plaatsen vrij voor jonge onderzoekers die genoodzaakt zijn weg te gaan uit de Unie. Dat is op zich niet slecht als ze daarna terugkomen. Daarom moeten we hen onderzoeksprogramma's van een zeer hoog niveau kunnen aanbieden, expertisenetwerken creëren en die in de kijker zetten. Bedrijven investeren daar waar topkwaliteit zit. Daarom stellen we in de Financiële Perspectieven voor om in het volgende kaderprogramma fundamenteel onderzoek te financieren op Europees niveau. We willen de beste Europese onderzoekers

de concurrentie met elkaar laten aangaan. Dat bestond tot op heden nog niet bij ons. De Waalse onderzoekers treden met elkaar in competitie in het kader van het Waalse

We hebben geen natuurlijke rijkdommen zoals petroleum of gas...

onderzoeksfonds, de Vlaamse bij hun eigen onderzoeksfonds... We moeten ook erkennen dat in bepaalde domeinen de concurrentie niet erg groot is. Een Europese tegenhanger van de Amerikaanse "National Science Foundation" is dus absoluut nodig.

Gelooft u nog dat de Strategie van Lissabon – die van de Europese Unie tegen 2010 de meest performante kenniseconomie moet maken – wordt gerealiseerd?

Dat moet! Dat is een categorisch imperatief. We moeten wel

vaststellen dat er vier jaar geleden al over het communautaire brevet werd gesproken en dat we er vandaag nog op wachten. Dat is te wijten aan de zwakke beslissingsmethode van de Unie. De lidstaten willen allemaal bepaalde bevoegdheden op dit of dat punt behouden. Ze houden geen rekening met het feit dat handelen op Europees niveau hen meer voordelen zou opleveren. Een deel van hun soevereiniteit afstaan in dat domein zou hun op den duur meer opleveren dan datgene wat ze denken te behouden op korte termijn.

kleinere ondernemingen die aan onderzoek doen ondersteunen of investeren in innovatiestructuren. En daar komt mijn expertisenetwerkteorie weer op de proppen. De idee is om bij de "zwakkeren" die mogelijkheden te ontwikkelen die rekening houden met hun economische en sociale weefsel. Een hoogtechnologische onderneming opzetten in een plaats waar er geen andere industrie aanwezig is die nood heeft aan die technologie, is zinloos.

Een mooi voorbeeld van hoe het moet vinden we in België met

Brussel is als Europese hoofdstad goed geplaatst om maximaal te kunnen genieten van de hulpprogramma's. De Commissie wil ook onderzoek financieren naar stedelijke inrichting en organisatie om zo te vermijden dat fouten die elders zijn begaan, zich in de toekomst nog herhalen.

Sommigen vinden dat Europa onvoldoende aandacht heeft voor de grote steden en voor Brussel in het bijzonder...

Het probleem van Brussel als Europese hoofdstad is dat je je ook moet bezighouden met de oorspronkelijke bewoners. Volgens sommigen veroorzaakt een te sterke ontwikkeling een groeiende ongelijkheid. Dat is niet helemaal fout. Anderzijds, zonder de ontwikkeling tot Europese hoofdstad zou er ook geen rijkdom zijn in Brussel. Het is een echt geluk voor Brussel om Europese hoofdstad te zijn. Maar er moet inderdaad eveneens rekening worden gehouden met andere aspecten van deze stad. De uitbreiding zal opnieuw de activiteiten van ondernemingen, groepen en lobbyisten aanzwengelen. Dat is niet slecht, zelfs indien dat problemen veroorzaakt die te maken hebben met het feit dat mensen een ander levensniveau of andere verwachtingen hebben.

Het is een echt geluk voor Brussel om Europese hoofdstad te zijn

Het is iets dat heel wat mensen angst aanjaagt.

Veranderingen brengen altijd angst teweeg bij de minst begoeden; ten onrechte overigens. Ze beseffen niet dat die veranderingen hen, hun familie en zeker hun kinderen ten goede kunnen komen.

Michel Theys

© EC

Het is een echt probleem: de staats- en regeringsleiders zijn het met elkaar eens dat er iets moet worden gedaan, maar dan blokkeert de hele zaak op de beslissingsstructuren. Je kan er natuurlijk niet omheen dat de lidstaten niet altijd hun engagementen respecteren. De Commissie die hen op de vingers tikt, is dan de boeman.

De Commissie stelt ook een radicale hervorming voor van het beheer van de Structuurfondsen. Kan de bevoegde Commissaris zich daar achter scharen?

Absoluut, het standpunt van Michel Barnier was om de Structuurfondsen niet langer te beschouwen als een transfer van de rijke naar de arme regio's. Hij stelde zich daarentegen de vraag hoe de armere regio's konden bijdragen aan de gemeenschappelijke groei. Dat kunnen ze doen indien we er investeren in opleiding en vorming,

Doelstelling 1 in Henegouwen. Het instituut voor moleculaire biologie in Charleroi is een toonbeeld van een aanzienlijke economische ontwikkeling voor de regio. Zulke initiatieven kunnen worden ontwikkeld in domeinen zoals voedselveiligheid, biodiversiteit... Elke regio heeft iets te bieden.

Zal Henegouwen volgens u in de toekomst kunnen blijven genieten van de regionale hulp van Europa?

Dat is alleszins het standpunt van de Commissie. We zijn de overtuiging toegedaan dat we de regionale politiek in de zogenaamde "rijke" landen moeten verder zetten en zo het gehele van de Europese regio's tot een grotere dynamiek en een beter levensniveau kunnen optrekken.

De Commissie wil ook meer hulp uittrekken voor de grote steden. Wat kan Brussel precies verwachten?

Europa in kroniek

vrijdag 27 februari

> **De meeste ministers die bevoegd zijn voor regionaal beleid steunen de nieuwe cohesiepolitiek die de Commissie voorstelt.**

Ze zijn het erover eens dat het grootste deel van de Europese hulp in de eerste plaats moet worden besteed aan de nieuwe lidstaten. Daarbij mogen de Vijftien echter niet in de kou blijven staan. Grootste struikelblok zal het budget zijn, zo stelt het Ierse Voorzitterschap vast. Landen als Frankrijk, Nederland, Groot-Brittannië en Duitsland vinden de voorstellen van de Commissie te veel geld kosten. De Duitser Karl Diller gaat zelfs zover te zeggen dat dit voorstel "geen aanvaardbare basis is om de onderhandelingen te starten" omdat "het een financiële catastrofe impliceert voor Berlijn". De regering Schröder wil dat de regionale fondsen worden geconcentreerd op de "echt arme regio's" en dat het budget beperkt blijft tot één procent van het bruto communautair product. Terloops vraagt hij wel meer manoeuvreerruimte met betrekking tot de staatshulp, zodat Duitsland in staat zou zijn om zijn oostelijke Länder financieel te steunen. Onaanvaardbaar, aldus Michel Barnier, "de Commissie is tegen het opnieuw nationaliseren van de cohesie- en concurrentiepolitiek".

maandag 1 maart

> **De Unie past verhoogde douanetarieven toe op een aanzienlijk gamma Amerikaanse producten.** De Verenigde Staten werden veroordeeld door de Wereldhandelsorganisatie omdat ze onwettelijke exportsubsidies toekenden. Omdat de VS geen haast maakten met het aanpassen van hun fiscale wetgeving, waren

deze extra douanetaksen onvermijdelijk. Voor de Unie betekent dat een mogelijke extra inkomst van 315 miljoen dollar dit jaar. De maatregelen worden wel opgeheven zodra het Amerikaanse Congres zich in regel stelt, aldus Pascal Lamy.

dinsdag 2 maart

> **Commissaris Erkki Liikanen stelt het actieplan van de Commissie om de ondernemersgeest in de Unie te ondersteunen voor.** Liikanen wil dat "meer Europeanen een eigen onderneming starten of een reeds bestaande overnemen". Het actieplan wil de ondernemersgeest bij jongeren promoten en ervoor zorgen dat een eventuele mislukking minder stigmatiserend uitvalt dan nu het geval is. De Commissie wil ook dat de fiscale wetgeving in de toekomst minder ingewikkeld is. Het is een ambitieus project, aldus Liikanen, dat zonder de "actieve deelname van de lidstaten en regionale en lokale overheden" onmogelijk is. De Commissie gelooft er alvast in en belooft een verbetering van het ondernemingsklimaat voor kleine bedrijven.

> **De Raad Milieu herhaalt zijn belofte om het Kyoto-protocol na te leven.** "De strijd tegen de klimaatveranderingen is een plicht" waaraan de Unie zich niet mag onttrekken, aldus de Ierse minister Martin Cullen. Het is ondenkbaar om Kyoto op te offeren aan meer groei.

woensdag 3 maart

> **De Commissie presenteert haar derde "spoorwegpakket".** In Europa "verloor het spoor de voorbije dertig jaar systematisch marktaandeel". Daarom wil de Commissie "een nieuw spoorweg-netwerk opbouwen dat dynamisch, modern en competitief is". Hoe? Op 1 januari 2010 wil ze het internationale personenvervoer liberaliseren en de markt opengooien. De Belgen en de Fransen onthalen dat plan op tandengknars. De Commissie stelt tevens voor om een Europese licentie voor treinconducteurs te introduceren die in alle lidstaten geldig is. Ten slotte wil ze de rechten van de passagiers versterken en het internationale goederenvervoer verbeteren door de mogelijkheid te creëren om van bedrijven die in gebreke blijven schadeloosstelling te eisen. "Eén trein op twee loopt een vertraging op van meer dan twee uur en één trein op tien een vertraging van meer dan 24 uur", aldus Commissaris Loyola de Palacio.

donderdag 4 maart

> **De ministers van Tewerkstelling en Sociale zaken willen meer en betere jobs creëren.** Commissaris Margot Wallström stelt vast dat als we de doelstellingen van Lissabon willen halen, de Vijftien vijftien miljoen jobs moeten creëren, de Vijfentwintig 22 miljoen. Het is absoluut noodzakelijk, aldus Wallström, zich te concentreren op de organisatie van het werk en de werkzekerheid en er tevens voor te zorgen dat ouderen en vrouwen toetreden tot de arbeidsmarkt en er ook blijven.

maandag 8 maart

> **Uit de Eurobarometer van de Commissie blijkt dat de Europeanen minder bang zijn van immigratie dan men op het eerste gezicht zou denken.** Zo vindt 56 % van de ondervraagden dat migranten nodig zijn om in bepaalde sectoren van de economie van de Vijftien te werken.

Slechts 40 % is het daarmee oneens. In België is dat 50 % en daarmee scoren we iets lager dan de Grieken en de Duitsers. Slechts 53 % van onze landgenoten gaat ermee akkoord aan wettelijk ingeschreven immigranten dezelfde rechten toe te kennen. In de rest van Europa is dat 66 %. Toch is er één punt waarover in Europa grote eensgezindheid bestaat: iedereen lijkt bang voor toenemende onveiligheid en illegale immigratie. 80 % vindt dat de grenscontroles moeten worden opgedreven.

> **Het Europees Parlement viert de "Wereldvrouwendag"** die voor de negende keer op rij plaatsvindt. "Toch is er nog veel werk aan de winkel, ook in de politiek", aldus Voorzitter Pat Cox. Daarom beslist het Parlement een werkgroep op hoog niveau op te richten die zich zal buigen over de gelijkheid tussen mannen en vrouwen in de schoot van de Unie.

> **De ministers van Financiën van de eurozone stellen vast dat het economische herstel de goede richting uitgaat.** Toch vindt Commissaris Pedro Solbes dat "Europa meer vertrouwen in zichzelf moet hebben om ten volle te kunnen genieten van de mondiale relance". België krijgt van de Raad een schouderklopje omdat het zo vastbesloten een budgettair evenwicht nastreeft. Maar was dat niet omdat de regering beloofde om tegen 2007 de publieke schuld van meer dan 100 % te verminderen tot 87 % van het bruto binnenlands product?

woensdag 10 maart

> **De Voorzitter van de Raad, Dick Roche, is er niet zeker van dat de Intergouvernementele Conferentie kan worden afgerond onder Iers Voorzitterschap.**

Het Europees Parlement vindt dat een schande. De voorzitter van de liberalen, Graham Watson, verwijt de regeringen "poker te spelen met de toekomst van Europa". Dat allemaal om "nog meer macht" voor zichzelf te verwerven, aldus de Oostenrijker Voggenhuber. De christendemocraat Brok vraagt aan de Europese Raad om nog vóór 1 mei een buitengewone Top samen te roepen over de Grondwet zonder daarbij nog een beroep te doen op een nieuwe Intergouvernementele Conferentie.

> **Het Europees Parlement verwelkomt de hervormingen die de kandidaat-landen hebben doorgevoerd om lid te kunnen worden van de Unie.**

Het zijn aanzienlijke inspanningen die soms "zware gevolgen hadden voor de bevolkingen", aldus de christen-democraat Elmar Brok. En het is nog niet afgelopen. Want, zo vervolgt Brok, de strijd tegen de corruptie moet worden versterkt om te vermijden dat deze "tumor" zich verspreidt over de hele Unie. Roemenië zal nog aanzienlijke inspanningen moeten leveren wil het in 2007 toetreden, aldus de Britse Emma Nicholson, "maar niet tegen een te hoge prijs voor de bevolking". Commissaris Verheugen is nog strenger voor de lidstaten die volgens hem hebben nagelaten hun burgers voldoende te informeren. "De politici in de lidstaten hadden meer moeite moeten doen om hun burgers ervan bewust te maken welk een historische stap deze uitbreiding wel is."

donderdag 11 maart

> **De aanslagen in Madrid schokken de Europese Unie.** Samen met Commissarissen de Palacio, Patten, Vitorino en de

Hoge Vertegenwoordiger Javier Solana neemt Romano Prodi deel aan een stille manifestatie die plaatsvindt in het hart van de Europese wijk. De Voorzitter van de Commissie drukt zijn smart uit tegenover dit "waaninnige bloedbad", dit "niet te rechtvaardigen" geweld. Bijgetreden door de Ierse Eerste minister Bertie Ahern heeft de voorzitter van het Europees Parlement Pat Cox het over "een oorlogsverklaring aan de democratie". Zonder twijfel, voegt Ahern er aan toe, maar "de gedachten en de gebeden van alle Europese volken" gaan nu in de eerste plaats uit naar Spanje en haar bevolking...

zondag 14 maart

> **De Spaanse socialisten winnen de verkiezingen.** Volgens de groene euroafgevaardigden Monica Frassoni en Daniël Cohn-Bendit heeft de waarheid gewonnen. De Spaanse kiezer heeft neen gezegd "tegen de leugens en manipulaties" van de regering-Aznar na de aanslagen in Madrid. In naam van de socialisten in het Europees Parlement feliciteert Enrique Baron Crespo de regering van José Luis Rodríguez Zapatero. Spanje bevindt zich nu opnieuw in het hart van Europa, "ver van de kloof die werd geslagen door Aznar toen hij zich schaarde achter de oorlogszuchtige Bush". Een goede zaak voor de Europese Grondwet, zo hoort men bij de

Commissie, want de Spaanse regering beloofde de goedkeuring ervan te versnellen.

maandag 15 maart

> **De Commissie wil de preventie tegen "massacriminaliteit" opvoeren.** Ze wil de lidstaten helpen om jeugdlinquentie alsook stads- en drugscriminaliteit beter aan te pakken. Overvallen en diefstallen in auto's zijn de belangrijkste oorzaken van ongerustheid bij de Europese bevolking. Daar moet tijdig op worden ingespeeld, aldus de Commissie.

> **De commissie constitutionele zaken van het Europees Parlement vindt dat de aanslagen in Madrid de noodzakelijkheid aantonen van een Grondwet voor de Unie.** In naam van het Ierse Voorzitterschap laat John Bruton weten dat de Grondwet belangrijk is om "een antwoord te bieden op de uitdagingen die aan de Europese beschaving worden gesteld. De Spanjaard Josep Borell vraagt aan het Ierse Voorzitterschap het nodige te doen om de Intergouvernementele Conferentie opnieuw op de sporen te zetten. De voorzitter van de commissie-Napolitano vindt dat een akkoord over de Grondwet absoluut moet worden gevonden en dat nog vóór de Europese verkiezingen. Hij vertolkt daarmee een standpunt dat velen onderschrijven. John Bruton heeft de boodschap duidelijk begrepen en vindt dat de Ierse Eerste minister Ahern "maar een moedige oefening in risico nemen moet doen".

dinsdag 16 maart

> **De Commissie bereidt samen met de nieuwe Commissarissen haar werkprogramma tot november voor.** Er zal "hard moeten worden gewerkt", aldus Prodi, die tevens de nieuwe werkzaamheden van de Intergouvernementele Conferentie vermeldt. De Commissie wil ook

de strijd tegen het terrorisme en het veiligheidsprobleem harder aanpakken. Haar advies over de toetreding van Turkije zal de laatste belangrijke politieke beslissing zijn die ze neemt alvorens plaats te laten aan de nieuwe ploeg.

> **Het Parlement en de Raad geraken het eens over het tweede pakket spoorwegmaatregelen.** Het nationale goederenvervoer zal vanaf 1 januari 2007 worden geliberaliseerd. De afgevaardigden en de ministers engageren zich ook "om van dichtbij" het derde pakket spoorwegmaatregelen – dat een liberalisering van het internationale personenvervoer voorziet vanaf 2010 – te bestuderen. De treinen zullen in de toekomst, net zoals de vliegtuigen, beschikken over een zwarte doos zodat het mogelijk is te achterhalen wat er precies gebeurde op het ogenblik van een ongeval.

> **De commissie-begrotingscontrole stemt massaal voor Brussel als permanente zetel van het Europees Parlement.** Door de uitbreiding van de Unie zullen de kosten voor het onderhoud van

kantoren en het voortdurende verhuizen boven de 200 miljoen euro per jaar stijgen. In ruil daarvoor stellen de parlementairen voor in Straatsburg een "echte pan-Europese universiteit" op te richten.

vrijdag 19 maart

> **De ministers van Justitie en Binnenlandse zaken van de Vijfentwintig – die in alle haast werden bijeengeroepen – beloven om de strijd tegen het terrorisme op te drijven.** Na de "regeringen en de bevolking van de Unie" bedankt te hebben voor hun solidariteit, steekt de Spaanse minister van Binnenlandse zaken Angel Acebes van wal: "Het kan niet dat terroristen grensoverschrijdend werken terwijl politie, justitie en inlichtingendiensten binnen de Unie telkens op grenzen stuiten." De minister pleit voor een substantiële verbetering van "de samenwerking tussen de inlichtingendiensten". De Commissie wijst met de vinger naar de "cultuur van geheimen" die de lidstaten in zulke domeinen cultiveren. Anderen kritiseren dan weer het feit dat Madrid zelf foute informatie doorgaf om ervoor te zorgen dat vooral de ETA-piste naar voor werd geschoven. Angel Acebes zwoert met de hand op het hart dat de regering-Aznar "niemand heeft belogen".

> **De ministers van Buitenlandse zaken van de Vijfentwintig veroordelen krachtig de moord door Israël op Sjeik Yassin, grondlegger van Hamas.** De Hoge Vertegenwoordiger Javier Solana spreekt over een executie die in tegenspraak is met de internationale rechtsregels. De Raad heeft het over een daad die het "concept van de rechtsstaat – een sleutelbegrip in de strijd tegen het terrorisme" ondermijnt. Deze daad is "bijzonder slecht nieuws voor het vredesproces" in het Nabije Oosten, aldus Solana.

woensdag 24 maart

> **Microsoft krijgt van de Commissie een boete van 497 miljoen euro.** Het is de eerste keer dat een boete zo hoog is. Ze staat in verhouding tot het meer dan vijf jaar durende ernstige misbruik dat de onderneming maakte van zijn dominante positie, aldus Commissaris Mario Monti. Zulke werkwijze remt de innovatie en is nadelig voor de consument "die uiteindelijk minder keuze heeft en hogere prijzen moet betalen" aldus de Commissie na een grondig onderzoek. Microsoft ontkent dat en deelt mee in beroep te zullen gaan in Luxemburg.

donderdag 25 maart

> **11 maart wordt in de toekomst de Europese dag ter nagedachtenis van de slachtoffers van terrorisme.** Dat beslissen de staatshoofden en regeringsleiders van de Vijfentwintig. Het zijn "barbaarse en laffe" aanslagen, aldus president Chirac, maar ze zorgen voor een elektroshock. De Europese Raad belooft om niet enkel meer mooie beloftes te maken. De anti-terrorisemaatregelen die na de aanslag van 11 september 2001 waren aangenomen, moeten nu worden omgezet in concrete daden. En vlug. De Nederlander Gijs de Vries zal erop toezien dat er "een efficiënte en systematische samenwerking bestaat tussen de politie-, veiligheids- en inlichtingendiensten". In tegenstelling tot wat Oostenrijk en de Benelux hadden

gehoopt, is de tijd nog niet rijp voor de oprichting van een Europees inlichtingenagentschap. De Franse president legt uit dat er alleen gevoelige informatie wordt gedeeld met partners die het vertrouwen genieten, en dat zijn dus niet zonder meer alle landen van de uitgebreide Unie.

> **De Europese Raad trekt het project van Europese Grondwet uit het slop.** Voor de Voorzitter van het Parlement, Pat Cox, is de impasse "gebroken". Guy Verhofstadt legt uit dat "de Spaanse verkiezingen alles hebben veranderd". Vandaag "ziet

iedereen de noodzaak in van een compromis", aldus de Ierse Eerste minister Ahern, en iedereen zal dus toegevingen moeten doen. Toch zal volgens Schröder het uiteindelijke resultaat "héél, héél dicht bij het werk van de Conventie liggen". Verhofstadt wil nog kleine verbeteringen aanbrengen, vooral op het vlak van justitie en binnenlandse zaken, zodat die meer gewicht krijgt in de politiek van de Unie. Toch is het niet zeker dat de Grondwet kan worden afgewerkt vóór de Europese Raad van 17 juni, onder meer omdat Silvio Berlusconi treuzelt. Volgens Pat Cox zou het ideaal zijn mocht de Grondwet rond zijn vóór de Europese verkiezingen en beter nog dat 9 mei "de dag van het grondwettelijke Verdrag zou worden".

vrijdag 26 maart

> De Europese Raad wil de Strategie van Lissabon aanzwengelen. Voor Prodi moeten de lidstaten nu overgaan tot actie en investeren in onderzoek en menselijk kapitaal. Want zelfs al werden er sinds 2000 zes miljoen jobs gecreëerd, de werkloosheid ligt "nog veel te hoog", aldus Ahern. Volgens Pat Cox, voorzitter van het Europees Parlement, ligt de oorzaak bij een "tekort in verwezenlijkingen" dat op zijn beurt zorgt voor een "gebrek aan geloofwaardigheid" van de hele Lissabonoefening, die van de Unie tegen 2010 de meest performante kennismaatschappij wil maken. De Benelux en de Visegrad-landen stellen voor om de Strategie meer bindend te maken. Volgens Verhofstadt volstaat het niet "dat de lidstaten hun zwakheden vaststellen". Er moet een "Lissabon plus" komen dat gebouwd is op de principes van het Stabiliteitspact, aldus de Belgische Eerste minister. Zijn oproep vindt geen gehoor...

Europa voor internauten...

Wie meer wil weten over Europa leest kranten of informeert zich via radio of televisie. Toch is het internet één van de meest onuitputtelijke informatiebronnen over Europa.

Naast documenten van Raad, Commissie en Parlement vind je er informatie over en documenten van de andere instellingen van de Unie zoals het Hof van Justitie, het Comité van de Regio's, de Rekenkamer of de Europese Centrale Bank. Verder tref je er een massa historische of achtergrondinformatie over de Unie en haar instellingen aan. Nadeel: het internet heeft soms veel weg van een bibliotheek zonder catalogus. Zoekmachines bieden niet altijd soelaas of vergen heel wat tijd en geduld vooraleer ze iets nuttigs opleveren. Europabericht bespaart u kostbare tijd. We kropen een hele dag achter onze computer en surfen erop los. Het resultaat leest u op de volgende bladzijden: een selectie van websites en portaalsites over Europa die absoluut de moeite lonen en die u in uw queeste naar informatie misschien kunnen helpen.

www.enafree.lu

Enafree is de afkorting voor European Navigator en zag het levenslicht in 1992. Enafree, door de overheid gefinancierd, wordt ontwikkeld door het Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe in Luxemburg. De site geeft op een wetenschappelijke manier de historische en institutionele ontwikkelingen van Europa vanaf 1945 tot op heden weer, is beschikbaar in twee talen, Frans en Engels, en is volledig gratis. Let wel, op het documentatiemateriaal rusten auteursrechten. In tegenstelling tot heel wat andere websites is Enafree absoluut gebruiksvriendelijk en overzichtelijk.

Voor al wie op zoek is naar

historische informatie of documentatie over Europa en graag wordt verrast, is deze multimediasite een must. Wil je optimaal kunnen genieten van de site dan dien je wel te beschikken over de nodige multimediale toepassingen. Maar ook voor wie die snufjes niet heeft, is een bezoek absoluut de moeite waard.

Je vindt er veel tekstmateriaal. Daarvoor werd een beroep gedaan op historici die op een synthetische manier de gebeurtenissen verduidelijken en in hun context plaatsen. Deze uiteenzettingen zijn – waar mogelijk – verlicht met foto's, geluids- en beeldfragmenten, krantenartikels, interviewuittreksels en cartoons. Het materiaal is afkomstig uit publieke en privé-collecties, officiële publicaties, memoires van getuigen of rechtstreeks betrokkenen, uit de pers... Het is duidelijk dat er nog wordt gewerkt aan de site. Wie op de onthaalpagina terechtkomt, krijgt meteen een overzicht van recent verworven/gevonden materiaal dat beschikbaar wordt gesteld op de site. Wie op zoek is naar een specifiek document kan gebruik maken van de zoekmachine.

Het belang van dit project van Grondwet in de oprichting van een politieke Gemeenschap moet worden benadrukt

De informatie op de site is ingedeeld in twee delen. In een eerste gedeelte worden de belangrijke stappen en gebeurtenissen van de Europese constructie chronologisch weergegeven en gedocumenteerd. Zo kan je bijvoorbeeld de geluidsband beluisteren van de toespraak die Jean Monnet in 1952 hield in Luxemburg bij de oprichting van het Hof van Justitie van de Europese

Gemeenschap van Kolen en Staal (EGKS). Hij beschrijft daarin de unieke en supranationale plaats die het Hof bekleedt binnen de EGKS. Bij dit geluidsfragment krijg je ook een bijhorende foto. Het geheel geeft meteen een goed sfeerbeeld weer, alsof je er zelf bij was. In hetzelfde gedeelte vind je eveneens een foto terug van 300 manifesterende studenten – klaarblijkelijk Fransen en Duitsers – die meer "Europa" eisen. We schrijven december 1952.

Een tweede gedeelte van de site is gewijd aan de Europese instellingen. Klik je op "Parlement" dan krijg je eerst een artikel te lezen met daarin de belangrijkste gebeurtenissen die betrekking hebben op het Europees Parlement. Vervolgens verschijnt een overzicht van de verschillende Verdragen en de betreffende artikelen die betrekking hebben op deze instelling. Daarna krijg je uittreksels van interviews, foto's, cartoons... Zo is er een foto te zien

van de allereerste bijeenkomst van het Europees Parlement in 1958 in Straatsburg onder voorzitterschap van Robert Schuman. Je vindt er ook de brief van Paul-Henri Spaak aan de zes ministers van Buitenlandse zaken waarin hij het volgende schreef: "Ik heb de eer u mee te delen dat het ad hoc Parlement bijeenkomt in Straatsburg op zes maart eerstkomende. Dat zal het project van Grondwet voor een Europese Gemeenschap dat werd voorbereid door één van haar commissies bestuderen. Gezien het uitzonderlijke belang van dat werk lijkt het mij aangewezen op 10 maart een plechtige zitting te organiseren ter welker gelegenheid het project van Grondwet zal worden overhandigd aan de ministers van de lidstaten van de EGKS. Het belang van dit project van Grondwet in de oprichting van een politieke Europese Gemeenschap moet met enige luister worden benadrukt. Het is een goede zaak dat we, ondanks alle moeilijkheden, hiermee kunnen aantonen dat de Europese idee vooruitgang boekt."

<http://eiop.or.at/cgi-bin/eurolink.pl>

Wie dit adres intypt komt terecht op EuroInternet, de "World Wide Web Virtual Library for European Integration". Deze website – een portaalsite over de Europese Unie – was een persoonlijk initiatief van Michael Nentwich, een onderzoeker van de Warwick-universiteit in Groot-Brittannië. Hij startte ermee in 1995 – "toen de EU-websites nog in de kinderschoenen stonden". Al gauw werd het een succes en kwamen er zelfs overheidssubsidies die ervoor zorgden dat het initiatief softwarematig kon worden verbeterd. De site is beschikbaar in het Engels en is gratis.

Op de openingspagina krijg je een indeling van de links in vijftien verschillende domeinen waaronder publicaties, EU-instellingen, mensen, nieuwsgroepen, eurosceptici, onderzoekinstellingen...

Wie op "eurosceptics" klikt, krijgt 60 sites uit verschillende landen die kritisch of negatief zijn over de Europese constructie. Deze rubriek

ontstond na een opmerking van een bezoeker van de EU-portaalsite die het spijtig vond enkel neutrale of positieve websites over de Unie aan te treffen. Het bracht de ontwerper op het idee om ook eurocritici op te nemen in zijn verzameling links. De sites zijn per land gerangschikt. Het hoeft niet te verbazen dat het vooral de Britten zijn die in deze rubriek vertegenwoordigd zijn. België komt niet in de lijst voor. Via deze weg kom je terecht op de website "Free Britain" die opent met een citaat van Winston Churchill over de Unie. De vraag naar "het Britse pond of de euro?" wordt beantwoord met een citaat van Keynes. "He who controls the currency, controls the country" (Wie de munt controleert, controleert het land). "Free Britain" is op haar beurt een portaalsite. In dezelfde reeks is ook de BBC "Online-Guide to life inside the European Union" opgenomen. Je vindt er visuele en grafische informatie, toegankelijke artikelen en achtergrond voor het eurosceptische Britse publiek, dat alles onder het kwaliteitslabel van de BBC.

Via de link "publications" en vervolgens "journals" kom je terecht bij wetenschappelijke publicaties die verband houden met de Europese Unie. Dat is interessant voor de gespecialiseerde lezer of voor wie informatie zoekt over een zeer specifiek onderwerp.

Wie de Europese actualiteit via het internet wenst te volgen krijgt via het hoofdmenu, rubriek "Miscellaneous" en onderrubriek "EU

in the Media" negen links naar media die over Europa berichten met onder andere de BBC, The Economist, L'Express, Le Monde, Le Figaro, Die Zeit en Time Magazine.

Wie na het lezen van dit artikel beslist om de portaalsite EuroInternet te

bezoeken, weze gewaarschuwd. Voorzie voldoende tijd, want hoewel deze portaalsite erg overzichtelijk is,

bevat hij zodanig veel informatie en links dat je er al snel enkele uren zoekt mee bent.

www.eurobrussels.com

Wie op zoek is naar een job in Brussel, in de instellingen van de Europese Unie of andere internationale organisaties kan terecht op deze site. Het is een commerciële website die zichzelf "de belangrijkste jobsite in Europese en internationale zaken" noemt. Je vindt er onder meer vacatures van niet-gouvernementele organisaties als Greenpeace, BirdLife International of WWF en politieke organisaties zoals Euromil – European Organisation of Military Associations. Ook stages en vacatures in de Europese instellingen zijn erin opgenomen. Weet wel dat ook de Europese Unie zelf een vacaturewebsite heeft waarin je naast functieomschrijvingen ook de nodige uitleg vindt over hoe te solliciteren, de selectieprocedures en de examens die je dient af te leggen. Je kan zelfs testen hoe het staat met je kennis over de Unie. Zo weet je al snel of het de moeite loont je in te schrijven voor een examen of misschien beter je kennis over de Unie nog wat bijspijkt. De website is beschikbaar in Engels, Frans en Duits.

<http://europa.eu.int/epso>

www.cafebabel.com

Deze site wordt gemaakt door jongeren over heel Europa en is beschikbaar in vijf talen: Engels, Frans, Spaans, Italiaans en Duits. Elke week publiceren ze een magazine waarin ze inzoomen op de Europese actualiteit. Wekelijks is er een dossier waarin een thema wordt uitgespit. Op het ogenblik dat wij de site bezochten, behandelde het dossier de mensenrechten onder de titel: "Cynisme zonder grenzen". Daarin geven vijf auteurs hun mening over de rol van de Unie met betrekking tot de mensenrechten. De titel laat vermoeden dat het hier om kritische bijdragen gaat over het beleid van de Europese Unie. Dat is in elk geval zo voor vier van de vijf bijdragen. De vijfde bijdrage heeft het over de positieve rol die de Unie kan/moet spelen in het verder bevorderen van de mensenrechten en de democratie in Marokko. Interessant. Spijtig is wel dat de auteurs van de bijdragen niet altijd worden gesitueerd. Dat maakt het voor de lezer moeilijker om de kwaliteit van de artikelen in te schatten.

Wie de munt controleert, controleert het land

Help! De EU groeit...

De Stichting Ryckvelde lanceerde naar aanleiding van de uitbreiding een sensibiliseringscampagne. Die wordt ondersteund door een didactische website. Binnenkort heeft de uitbreiding voor u geen geheimen meer.

Om ook haar steentje bij te dragen tot deze historische gebeurtenis zonder voorgaande

lanceert de Stichting Ryckvelde een sensibiliseringscampagne. Met de steun van de Europese Commissie en de Vlaamse Gemeenschap werkte ze haar initiatief uit. Dat steunt op twee pijlers. Lagere en secundaire scholen, openbare bibliotheken en socio-culturele verenigingen ontvangen allemaal posters waarop een tekening van de Brugse cartoonist Marec de uitbreiding symboliseert. Hierop staat de internetsite vermeld.

Tezamen met deze affiches worden folders verspreid en animatievoorstellen rond het thema van de Europese uitbreiding aangereikt. Zo wordt bijvoorbeeld aan de animatoren voorgesteld om een tentoonstelling te organiseren met directe of indirecte getuigenissen uit de tien nieuwe lidstaten of om de nieuwe lidstaten voor te stellen of nog om een wedstrijd of quiz rond het uitbreidingsthema te organiseren op basis van vragen die op de website

te vinden zijn.

De website is duidelijk het speerpunt van de campagne. In tegenstelling tot de eigenlijke site van de Stichting – die enkel in het Nederlands beschikbaar is – is hij voor de uitbreidingscampagne beschikbaar in de drie landstalen. De bezoeker vindt er de informatie gegroepeerd per thema. Eerst worden de nieuwe landen voorgesteld. Hier vind je het antwoord op vragen als “welk land stelde zijn toetredingskandidatuur”, “welke landen traden toe op 1 mei”, “welke landen zullen de Unie later

vervoegen” of “hoeveel inwoners telt de Unie na de uitbreiding”. In een tweede blok vind je informatie over de procedures en de voorwaarden voor toetreding. In een derde

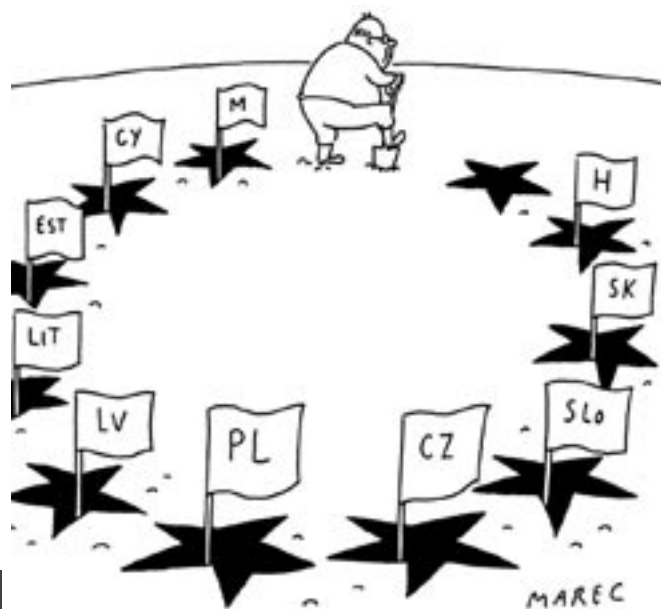
Hoeveel burgers telt de EU?

deel worden de voordelen van de uitbreiding voor de burgers van de Vijftien opgesomd. Het vierde en laatste stuk nodigt de bezoeker uit om kennis te maken met de belangrijkste uitdagingen van de uitbreiding, zoals de hervorming van de instellingen of de herverdeling van de landbouw- en regionale fondsen.

De bedoeling van deze campagne is dubbel. Eerst en vooral wil de site de aandacht van het grote publiek trekken voor deze historische stap en een discussie aanzwengelen: stereotypen en vooroordelen moeten worden doorbroken en de angst voor de uitbreiding overwonnen. Vervolgens wil de Stichting instellingen de nodige informatie op een heldere en aangename manier ter beschikking stellen.

Alain Dremiere

Website : www.ryckvelde.be/+10/home.htm

De Stichting Ryckvelde

De Stichting die werd opgericht door pater Karel Verleye – oprichter van het befaamde College in Brussel – heeft als belangrijkste doel informatie over Europa verspreiden en het publiek sensibiliseren voor het Europese project. Haar werkmethode is gebaseerd op vier elementen. Vorming is het eerste. Elk jaar organiseert ze vormingssessies voor groepen jongeren en volwassenen. Het zijn conferenties of discussiegroepen die jaarlijks een publiek van ruim 3.000 mensen bereiken. Daarnaast verspreidt ze publicaties en didactisch materiaal. Daarin kadert de campagne “Help! De EU groeit...” Een derde doelstelling is de regionale verankering van de

Stichting die er zich toe leent om de contacten tussen aangrenzende regio's te bevorderen. Ten slotte levert ze ook diensten, bijvoorbeeld aan Vlaamse schoolgroepen die een internationaal project willen opstarten. Vanaf dit jaar zal ze ook de “Prijs Karel Verleye” toekennen aan verdienstelijke eindejaarswerken over Europa in het hoger onderwijs.

Stichting Ryckvelde
Ryckvelde 10
8340 Damme
tel. : 050 35 27 20
fax : 050 37 11 01
www.ryckvelde.be

Vrij verkeer van personen nog vrijer

De Raad en het Parlement hebben een nieuwe richtlijn goedgekeurd die het verblijf van Europese burgers in een andere lidstaat moet vergemakkelijken.

© P. Frère

voorouders ten laste. Het Parlement wilde dat de notie van familielid ook gehuwde leden van hetzelfde geslacht en ongehuwde partners ongeacht hun geslacht zou omvatten. De Commissie verwierp deze vraag omdat de Gemeenschap geen enkele bevoegdheid heeft in het domein van het familierecht. De Raad velde hetzelfde oordeel en meende dat men de erkenning van een homoseksueel huwelijk

niet aan alle lidstaten kan opleggen aangezien dat slechts in een beperkt aantal landen (België, Nederland en Denemarken) erkend is. De Raad vond ook dat erkenning van samenleving moet gebeuren volgens de regels van het gastland. Uiteindelijk beslisten de Vijftien dat de notie van familielid wordt uitgebreid naar geregistreerde samenwonenden indien het gastland die notie erkent. Dat betekent dat een Frans samenwonend koppel zich in België kan vestigen omdat ons land het samenwoningcontract erkent. Datzelfde koppel kan zich echter niet in Griekenland of Portugal vestigen waar dat begrip niet bestaat.

De Commissie is van oordeel dat de nieuwe richtlijn ten goede zal komen aan de mobiliteit van de Europese burgers. Zoiets kan alleen maar een positief effect hebben op de competitiviteit en de

groei van de Europese economieën.

De lidstaten hebben na verschijning in het Publicatieblad nog twee jaar om de richtlijn om te zetten in hun eigen nationale wetgeving.

Magda Fahsi

Binnenkort kan je als Europees burger genieten van het recht om te verblijven in een andere lidstaat indien je daar gedurende minstens vijf jaar woont. Dat is een van de belangrijkste vernieuwingen in de richtlijn over de vrijheid van verkeer en verblijf van de burgers van de Unie en hun families die onlangs werd goedgekeurd door de Raad en het Parlement. Andere grote nieuwigheid is de opheffing van de verplichting om een verblijfskaart te hebben voor een verblijf langer dan drie maanden. Voor een verblijf van minder dan drie maanden is dat nu al niet meer verplicht. Burgers die zich wensen te vestigen in een andere lidstaat moeten zich daar wel inschrijven. Toch volstaan hun identiteitsdocumenten uit hun land van oorsprong.

Nadat deze nieuwe richtlijn was goedgekeurd door het Parlement verklaarde António Vitorino, Commissaris voor Justitie en Binnenlandse zaken: *"Deze tekst is een belangrijke stap voorwaarts en beantwoordt aan de verwachtingen van onze burgers. De jongste vier jaar bereikte de Unie een aantal wezenlijke doelstellingen op het vlak van veiligheid en justitie. Deze nieuwe richtlijn is daarom belangrijk omdat we nu kunnen zeggen dat ook op het vlak van de vrijheid voor de burger vooruitgang is geboekt."*

Het is inderdaad zo dat de Europese burgers het soms moeilijk hebben om de concrete resultaten van het vrije verkeer van personen

in te schatten. Met uitzondering van het verdwijnen van de grenscontroles lijkt het alsof er weinig is veranderd. De nieuwe richtlijn verduidelijkt alvast de situatie want ze bevat alle bestaande wetgeving in dit domein - hetzij negen richtlijnen en twee verordeningen - en de betrokken rechtspraak. Hierdoor zal het zowel voor de burgers als voor de nationale overheden allemaal veel duidelijker worden.

De basisidee van de richtlijn is dat de Europese burger vrij moet kunnen rondreizen tussen de lidstaten op basis van dezelfde voorwaarden die gelden wanneer hij binnen de grenzen van zijn thuisland verhuist. Toch blijft het verblijf in een andere lidstaat onderworpen aan bepaalde voorwaarden. Op die manier wil men garanderen dat de burger over voldoende financiële armslag beschikt om niet afhankelijk te zijn van de sociale uitkeringen van het gastland. De burger moet dus werknemer of zelfstandige zijn of, indien hij student is, bewijzen dat hij over voldoende inkomsten beschikt en over een ziekteverzekering.

Dat recht op verblijf geldt eveneens voor de familie van de betrokkene, de partner - ongeacht diens nationaliteit, de kinderen ten laste tot de leeftijd van 21 jaar en de

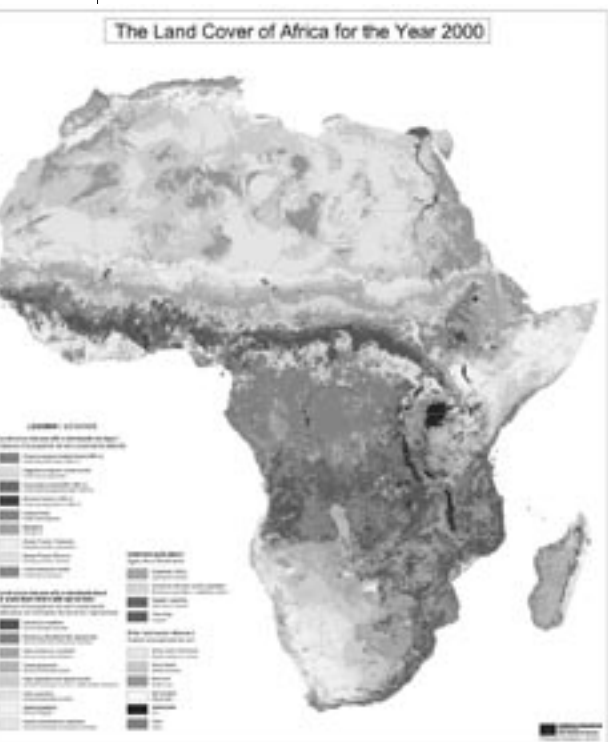
De erkenning van samenleving moet gebeuren volgens de regels van het gastland

Milieu en GMES

Wanneer de Unie en het Europees Ruimtevaartagentschap (ESA) de krachten bundelen mag je je verwachten aan ambitieuze projecten. GMES (Global Monitoring for Environment and Security) is een programma dat het mogelijk maakt dat satellieten en andere systemen op een efficiëntere manier het milieu in de gaten houden en dat bovendien gebruiksvriendelijker is.

Het GMES-project zag officieel het levenslicht in 1998 in Baveno, aan de rand van het Lago Maggiore in Italië. De periode 2001 tot 2003 was een testperiode gedurende welke het project zijn nut moest

bewijzen. Er werd gewerkt rond drie thema's. De veranderingen op planetair niveau waarvan de evolutie redelijk langzaam verloopt, zoals de impact van de mens op het klimaat; de druk op het milieu die zich op specifieke plaatsen voordoet, zoals de woestijnvorming en ten slotte de natuurrampen die een lokale impact hebben.

GMES bestudeert dus verschillende fenomenen op onze aarde: van het broeikas effect of het gat in de ozonlaag over

overstromingen en andere natuurrampen; het smelten van de ijskappen, de ontbossing, de woestijnvorming en het waterbeheer. Al deze verschijnselen zijn goede indicatoren voor de klimaatwijzigingen op onze planeet. De veranderingen in kaart brengen zal ons ertoe in staat stellen om de oorzaken ervan op te sporen. We denken hier bijvoorbeeld aan ontbossing of te hoge uitstoot van koolstofdioxide en andere broeikasgassen. Op die manier kan ook worden achterhaald welke landen hun internationale engagementen in het Kyoto-protocol naleven.

Om zulke observaties mogelijk te maken hebben onderzoekers de gegevens onderzocht die verschillende satellieten zoals Meteosat, SPOT, ERS en Topex-Poseidon verzamelden. Die verschillen op technisch vlak erg van elkaar. Het is aan GMES deze talrijke gegevens te integreren en ze ter beschikking te stellen van alle geïnteresseerde instellingen zoals onderzoekscentra, de burgerbescherming, niet-gouvernementele organisaties...

GLC2000: deze weinig sprekende naam werd gegeven aan één van de succesvolle projecten van GMES. De Global Landcover (GLC) is een soort fotoreeks die de vegetatie op onze aarde weergeeft tussen 1 november 1999 en 31 december 2000. De kaarten die door GMES werden verkregen zijn van een ongeëvenaarde precisie. Ze maken het mogelijk om de verschillende types van wouden en bossen en hun evoluties doorheen de seizoenen te onderscheiden. Het uiteindelijke doel is om de meest waardevolle natuurzones op onze aarde te definiëren en een strategie te

ontwerpen om ze te beschermen.

Het is ook dankzij dergelijke technologie dat we in staat zijn om te berekenen dat onze aardbol elk jaar 10 miljoen hectare – drie keer de oppervlakte van België – aan wouden verliest. Aan de hand van GMES kon worden vastgesteld

dat 39 % van de oppervlakte van de Europese Unie bestaat uit wouden en bossen, 38 % wordt voor landbouw gebruikt en de steden, waar 77 % van de Europeanen verblijven, nemen slechts 1,6 % in. De rest van het oppervlak bestaat uit prairies, die ten gevolge van de planetaire temperatuurstijgingen in de toekomst waarschijnlijk echte woestijnen zullen worden.

Wat is nu het belang van deze communautaire benadering van milieubewaking? Eerst en vooral is het ondenkbaar dat deze gegevens aan één enkel land zouden toekomen. Ze moeten het voorwerp uitmaken van een gezonde concurrentie die zich omvormt tot een symbiose tussen verschillende systemen om op die manier monopolies te vermijden.

Ten tweede is het duidelijk dat de zorg voor het milieu een strategische en commerciële uitdaging betekent voor Europa. Net zoals voor het toekomstige navigatiesysteem Galileo is het belangrijk voor de Europese Unie – omwille van politieke redenen en zijn geografische dimensie – zulke diensten aan te kunnen bieden. De Verenigde Staten doen dat overigens nu al.

Ten slotte bewijst GMES dat de samenwerking tussen verschillende Europese instellingen (Unie, ESA, Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek) mogelijk is en dat ze er samen in slagen om ambitieuze projecten uit te werken. Want uiteindelijk moet GMES tegen 2008 volledige, operationele, betrouwbare en eenvoudig te verwerken diensten aanbieden.

Felice Gasperoni

Interreg IIC : samenwerking tussen regio's

Het programma Interreg IIC is één van de drie luiken van het Europese communautaire Interreg III-initiatief. Dat is bedoeld om de economische en sociale cohesie binnen de Unie te versterken via het bevorderen van grensoverschrijdende (luik A), transnationale (luik B) en interregionale (luik C) samenwerking. Een concreet voorbeeld van dat laatste luik is de steun aan de beeldindustrie in Wallonië.

Het gaat er niet alleen om lokale actoren samen te zetten rond de tafel, maar ook om de sociale en regionale cohesie te bevorderen via informatie- en ervaringsuitwisselingen op grote schaal en via het creëren van gemeenschappelijke werkgewoontes tussen de betrokkenen. Alle mogelijke onderwerpen van samenwerking zijn bespreekbaar voor zover ze de interregionale samenwerking bevorderen. Het kan gaan om het bevorderen van het ondernemerschap, het beheren van marinerijkdommen, gastronomie, toerisme, duurzame industriële ontwikkeling, professionele vorming, tradities en gewoontes, havens, het audiovisuele...

Nieuw is dat de partners voor dergelijke samenwerking gekozen kunnen worden op basis van hun ervaringen in het verleden en hun thematische interesses. Geografische criteria, zoals nabijheid, zijn niet langer vereist.

Zo heeft het eerste programma ECRIF/AV (European Coordination of Regional Investment Funds voor de audiovisuele sector), onder leiding van een Belg en ingediend door Wallimages - het Waalse filmfonds - als partners onder meer Rotterdam, Wenen, Baden-Württemberg en het Italiaanse Leccia. Doel is het uitwisselen van nuttige ervaringen inzake de ondersteuning en investering in de audiovisuele sector. Daarnaast willen de partners een goede dienstverlening uitbouwen

voor alle filmregisseurs die op zoek zijn naar productiefondsen. Projecten worden eerst bestudeerd door de vijf betrokken regio's en vervolgens wordt de samenwerking uitgebreid naar een netwerk van vijftien regio's. De kosten voor het opstarten van zulk netwerk - zoals seminaries, conferenties, het op poten zetten van een website, het aanleggen van gegevensbanken, studiereizen en uitwisselingen van personeel - worden gedekt door het Europese fonds.

Wanneer in maart 2005 ECRIF ten einde loopt, is de lancering voorzien van een vzw die de werkzaamheden kan voortzetten en het netwerk verder kan uitbouwen. In afwachting werd dat werk toevertrouwd aan een kleine vereniging die het secretariaat en de financiën beheert. De bijdrage van het Interreg-fonds is groot. Van het totale budget van 869.000 euro komt 810.000 euro van het fonds. Om die steun te krijgen - die overigens alleen wordt toegekend aan publieke en territoriale overheden - moet een hele procedure worden doorlopen. De overheden kregen daarvoor steun van het secretariaat van Interreg.

Het beheer van het programma werd door de Europese Commissie volledig gedecentraliseerd. Zo is er het secretariaat in Lille en de regionale raad Nord Pas de Calais is verantwoordelijk voor het beheer. Zij volgen de programma's op en kijken toe op de goede werking van het secretariaat. 300.000 euro

Geografische criteria, zoals nabijheid, zijn niet langer vereist

is beschikbaar voor het Interreg-programma voor de periode 2002 - toen het werd gelanceerd - tot 2006. In totaal was er voor de zone Noordoost Europa een bedrag vrijgemaakt van 80 miljoen euro. Die zone omvat het noorden van Frankrijk, een gedeelte van Duitsland, België, Nederland, Groot-Brittannië, Luxemburg en Ierland.

Er blijft nog 57 miljoen euro te verdelen.

Arnaud de Saint-Denis

Meer informatie en contactadressen vind je op de site :

www.interreg3c.net

boekenrubriek

Europa : balans en richting

Europa moet op zoek gaan naar een nieuwe visie waarbij de bestaande cultuur wordt gerespecteerd en wordt gestreefd naar een gezond evenwicht tussen materiële en immateriële aspecten. Zo lezen we in de inleiding van het boek geschreven door Wim Kok. Wat bedoelt de voormalige Nederlandse Eerste minister en top politicus in de Unie daarmee?

Het boek "Europa: balans en richting" bundelt de bijdragen van Vlaamse en Nederlandse auteurs over Europa. De behandelde thema's zijn divers. Zo wordt onder meer de vraag gesteld naar de rol en betekenis van economie en technologie, de vraag

naar het ultieme doel van opleiding en wetenschap, de verhouding tussen de belangen van economische groei en leefmilieu of tussen militaire macht en (volken)recht en de betekenis van en de verhouding tussen godsdiensten en levensbeschouwingen. Het zijn allemaal vraagstukken die raakvlakken hebben met Europa en zijn toekomst. De rode draad doorheen dit boek is de zoektocht naar een evenwicht in een samenleving die wordt gedomineerd door het zogenaamde "WTE-complex": het versterkend op elkaar inwerken van de ontwikkelingen in wetenschap, techniek en economie.

Zo is er de bijdrage van Bernard Bot, Nederlands minister van Buitenlandse zaken. Hij stelt vast dat er geen duidelijke voorstelling bestaat van wat de Europese Unie is of moet worden. Gezien de uitbreiding en de geschiedenis van de nieuwe lidstaten vreest hij dat de Unie wel eens zou kunnen worden beschouwd als een veilige koepel waaronder de nationale staten tot hernieuwde opbloei kunnen komen. In dat geval zou dit continent, eerder dan uit te groeien tot een verenigd Europa, een los statenverband worden. Hoe groot moet Europa worden? Bot stelt zich de vraag of het niet beter is om Europa als een waardengemeenschap te zien. Hij haalt enkele voorbeelden aan. Zo verwijst hij naar het unieke bestuursstelsel dat de geleidelijke harmonisatie van de wet- en regelgeving mogelijk maakt en naar het buitenlandse beleid van de Unie dat minder op militaire macht en meer op diplomatie steunt. Bot pleit voor een voortdurend debat over het Europa van de burger waarbij naast economische, financiële en technische zaken ook andere elementen een plaats moeten krijgen.

De Nederlandse Sophie Van Bijsterveld van de Tilburgse universiteit gaat dieper in op de

band van de burger met een zich voortdurend veranderende Europese Unie. Het belang van de dialoog met de 'civil society', die een eigen plaats kreeg in het ontwerp van Europese Grondwet, mag niet worden onderschat, aldus Bijsterveld.

Nieuwe werkelijkheden onder ogen zien en er aangepaste antwoorden op geven, staan centraal in de bijdrage van professoren Goudzwaard en Opschoor "De Europese leefwereld: een zaak van zorg". De auteurs stigmatiseren het feit dat onder een bepaalde wetenschappelijke dwang de oorspronkelijke conceptie en vormgeving van de Europese markt is vernauwd en verarmd. Economische actoren moeten ook worden aangesproken op hun potentiële rol als participanten in het bijdragen aan echte probleemoplossingen. Het tot stand komen van een Europees gemeenschappelijk beraad tussen werkgevers- en werknemersorganisaties, milieu- en consumentenverenigingen, de Europese Commissie en de Raad is noodzakelijk.

De kritische analyse van de Gentse professor Roger Standaert ten aanzien van de methode van open coördinatie en de kwaliteitsindicatoren voor het onderwijs, viel ons op. Hij stelt onder meer het "tunneldenken via indicatoren" aan de kaak.

De bijdragen over utopie, revolutie en techniek of over de evolutie van kathedraalschool tot massa-universiteit zijn prachtige historische verhandelingen die een ruim publiek kunnen boeien.

ASD

"Europa : balans en richting", red. J.A.C. Van Burg, P.A. van Gennip, E.J. Korthals Altes. Uitgegeven bij Lannoo Campus, Leuven, 2003, 253 pagina's, 19,95 euro. ISBN 90-209- 5331-1

Horizons L'axe du Bien

De minister van Buitenlandse zaken is een man van overtuigingen. In dit boek diept hij een aantal concepten verder uit die hij in zijn vorige boek - L'axe du Bien - intuïtiever gebruikte.

Het eerste deel van het boek is gewijd aan de gebeurtenissen van de vijf laatste jaren die hij persoonlijk meemaakte en aan het buitenlandbeleid van België dat hij bespreekt per werelddeel. Het zal niemand verbazen dat Louis Michel het leeuwendeel van zijn uiteenzetting wijdt aan de Europese Unie. De minister droomt voor Europa van een hoofdrol op wereldvlak. Zo stelt hij dat de Unie kan bijdragen aan een oplossing tot de Irak-crisis "dank zij haar diplomatie die zij zo goed bemeestert".

In de inleiding van het boek schrijft Guy Verhofstadt dat de titel

"l'Axe du Bien" (de As van het Goede) goed past bij de persoonlijkheid van Louis Michel. Hiermee onthult Michel zijn diepe overtuiging, aldus Verhofstadt. De As van het Goede symboliseert de hoop, terwijl de As van het Kwade (waarover George Bush het regelmatig heeft) alleen leidt tot een uitzichtloze strijd.

In het tweede gedeelte van het boek gaat Michel dieper in op een aantal geopolitieke thema's. De minister van Buitenlandse zaken pleit onder andere voor meer ethiek in de diplomatie en voor multilateralisme. Dat weet ook de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties Kofi Annan. In het voorwoord steekt die de loftrumpet over Louis Michel. Het boek, dat weldra in het Nederlands verschijnt, zal in het bijzonder de jeugd aanspreken.

MT

2004 – Editions Luc Pire – 262 blz – ISBN 2-87415-417-2

Een gratis abonnement op EUROPABericht ?

Een abonnement voor u of voor uw vrienden ? Uw adres wijzigen ?
Vul onderstaande bon in.

Ik wil mij abonneren op
EUROPABericht

Ik wil mijn adres wijzigen
(Het etiket van het jongste nummer bijvoegen a.u.b.)

Naam en voornaam :

Beroep :

Adres :

Postcode :

Woonplaats :

terug te sturen naar :

Vertegenwoordiging in België van de Europese Commissie
(dienst abonnementen)
Archimedesstraat 73, B-1000 Brussel • België

De ondertekende bijdragen verbinden enkel de auteurs en zijn niet noodzakelijk de weergave van de standpunten van de Commissie. Overname van bijdragen is toegelaten - behalve voor commerciële doeleinden - mits bronvermelding plus levering van een bewijsexemplaar bij de Vertegenwoordiging in België van de Europese Commissie. C'CECA-CCE-CEEA
Brussel-Luxemburg 1997
CC-AH-04-004-NL-C

EUROPABericht wordt uitgegeven door de Vertegenwoordiging in België van de Europese Commissie Archimedesstraat 73
B - 1000 Brussel
tel. : 02 295 38 44
fax : 02 295 01 66
internet : <http://europa.eu.int/comm/represent/be>
e-mail : represent-bel@cec.eu.int

verantwoordelijke uitgever :
Alain Crespinet
Vertegenwoordiging in België van de Europese Commissie Archimedesstraat 73
B - 1000 Brussel

redactie :
EuroMedia Services (EMS)

vormgeving en
productie : filigrane

Europeanen in beeld

Stefaan De Rynck

© EC

Stefaan De Rynck is woordvoerder op het Directoraat-generaal Regionaal beleid. Nu Commissaris Michel Barnier zopas de Europese scène verliet en terugkeerde naar de Franse politiek is het even rustiger op het kabinet. Ongetwijfeld niet voor lang.

Eén van de belangrijkste taken van een woordvoerder is – dat spreekt voor zich – het te woord staan van de pers. “Eigenlijk wordt de indeling van mijn werkdag gestructureerd rond de dagelijkse persbriefing van de Commissie ‘s middags waar – afhankelijk van de actualiteit – een 150 tot 300-tal journalisten aanwezig is. Om dat vragenuurtje voor te bereiden komen de woordvoerders van de Commissie elke dag om tien uur ‘s morgens bij elkaar. De thema’s worden voorbereid en de vergadering wordt voorgezeten door de perswoordvoerder van Voorzitter Prodi.” De Rynck volgt de dossiers met betrekking tot de hervorming van de instellingen en grondwettelijke thema’s.

“Daarvóór heb ik meestal al een overleg gehad met de Commissaris. Ik breng hem op de hoogte van de actualiteit en wat er zoal in de pers is verschenen. Samen bereiden we ook speeches voor en overleggen we op welk moment we het beste met bepaalde thema’s naar buiten komen. Het komt erop aan een strategisch moment te kiezen, er voor te zorgen dat de Commissie goed zichtbaar is en dat ze zoveel mogelijk weerklank krijgt in de internationale pers.”

Of je als woordvoerder dan vooral achter de coulissen werkt? “Tja, eigenlijk is dat niet altijd

zo. Vooral op drukke momenten zoals de Europese Top of andere belangrijke vergaderingen, sta ik de pers zelf te woord. Ik word ook uitgenodigd voor televisie- en radio-interviews. Uiteraard moet je ook de journalisten te woord staan en toelichtingen geven bij beslissingen en gebeurtenissen. Dat vergt een hele hoop werk want ik vind het belangrijk ter beschikking te staan van alle journalisten en niet alleen van diegenen die werken voor een grote internationale krant. Toch is het beter als de Commissaris zelf de pers te woord staat. Hij is het gezicht van de Commissie, het uithangbord, en hij vertolkt het beste het standpunt van die Commissie.”

De Rynck vertelt er nog bij dat hij erg regelmatig wordt gecontacteerd door journalisten uit de nieuwe landen van de Unie. “Dan word je gedurende verschillende minuten geïnterviewd voor hun televisienieuws. Zo krijgt de Commissie en de Europese Unie ook in die landen een gezicht.”

Wat De Rynck merkwaardig vindt, is dat, terwijl het gros van de Europese instellingen zich in Brussel bevindt, het aantal Belgische eurojournalisten in vergelijking met heel wat andere landen erg beperkt is. “Je zou daarop kunnen antwoorden dat Europese thema’s niet sexy zijn, maar dat is de Belgische staatshervorming evenmin terwijl die toch over vele krantenpagina’s wordt uitgesmeerd. Volgens mij heeft het veel te maken met het feit dat

mensen willen dat de politiek wordt verpersoonlijkt, een gezicht krijgt. De gezichten van de Belgische politici kennen de mensen. Zoiets hebben we op Europees niveau niet. En de Belgische politici, net als vele andere nationale politici, laten het veelal na om over Europa te spreken. Dat is een echt probleem. In het voorstel van Grondwet staat dat de Europese Raad in het openbaar moet vergaderen. Dat zal misschien een beetje verhelpen aan het imago-probleem van Europa. De controle en de zichtbaarheid zal verbeteren.” Misschien zit het moeilijke Eurojargon er ook wel voor iets tussen? “Dat is zeker zo,” aldus De Rynck. “Het publiek moet echter beseffen dat de teksten het resultaat zijn van een politiek compromis tussen vele landen. Het zijn consensussteksten en dan heb je wel meer “wollig” taalgebruik. Het is belangrijk dat dat wordt uitgelegd aan de mensen.”

Vooraleer De Rynck zijn carrière begon bij de Europese Commissie werkte hij als wetenschappelijk onderzoeker aan het Leuvense Hoger Instituut voor de Arbeid. Vanwaar die ommezwaai en de keuze voor

Het zijn consensussteksten en dan heb je wel meer “wollig” taalgebruik

Europa? “De onmiddellijke aanleiding was natuurlijk dat ik geslaagd was in een examen van de Commissie. Toch heeft politiek mij altijd geboeid, hoewel een mandaat mij niet interesseert. Ik studeerde politieke wetenschappen en ben vooral geïnteresseerd in het politieke beleid en politieke systemen. Wat mij zo boeit aan mijn job bij de Commissie is het feit dat je in een internationale omgeving werkt.”

Annemie Deckx